

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy) w dniu 14 lutego 2013 r. — SEK Zollagentur GmbH przeciwko Hauptzollamt Gießen

(Sprawa C-75/13)

(2013/C 147/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SEK Zollagentur GmbH

Strona pozwana: Hauptzollamt Gießen

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy właściwe przepisy rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 Rady ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (¹), w szczególności art. 50 należy interpretować w ten sposób, że towar przekazany danej osobie przez organ celny do czasowego składowania w miejscu uznanym przez ten organ zostaje usunięty spod dozoru celnego, jeśli towar ten został zgłoszony do zewnętrznej procedury tranzytu, jednakże w rzeczywistości nie towarzyszy wystawionym dokumentom tranzytowym i nie jest przedstawiany organowi celnemu przeznaczenia?
- 2) W razie udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej: czy w takim przypadku osoba, która jako uznany przewoźnik wprowadza towary do procedury tranzytu jest dłużnikiem celnym, o którym mowa w art. 203 ust. 3 tiret pierwsze KC lub w art. 203 ust. 3 tiret czwarte KC?

⁽¹⁾ Dz.U. L 302, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší správní soud (Republika Czeska) w dniu 15 lutego 2013 r. — ACO Industrie Tábor s. r. o. przeciwko Odvolací finanční ředitelství

(Sprawa C-80/13)

(2013/C 147/14)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Nejvyšší správní soud

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: ACO Industries Tábor s. r. o.

Strona pozwana: Odvolací finanční ředitelství

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 18, 45, 49 i 56 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej stoją na przeszkodzie przepisom, zgodnie z którymi pracodawca mający siedzibę w jednym państwie członkowskim jest zobowiązany do uiszczania zaliczek na podatek dochodowy pracowników (obywateli innego państwa członkowskiego) tymczasowo oddelegowanych do świadczenia pracy u tego pracodawcy przez agencję pracy tymczasowej mającą siedzibę w innym państwie członkowskim, działającą poprzez oddział ustanowiony w tym pierwszym państwie członkowskim?
- 2) Czy art. 18, 45, 49 i 56 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej stoją na przeszkodzie przepisom, w myśl których podstawa wymiaru podatku pobieranego od takich pracowników ustalona jest jako stawka ryczałtowa wynosząca co najmniej 60 % kwoty widniejącej na fakturze wystawionej przez agencję pracy tymczasowej w sytuacji, gdy kwota ta zawiera prowizję agencji?
- 3) W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie, czy w sytuacji takiej jak ta rozpatrywana w niniejszej sprawie możliwe jest ograniczenie wskazanych podstawowych swobód podyktowane względami porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub zdrowia publicznego, czy też względami skuteczności kontroli podatkowej?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 19 lutego 2013 r. — Società cooperativa Madonna dei Miracoli przeciwko Regione Abruzzo, Ministero delle Politiche Agricole e Forestali

(Sprawa C-82/13)

(2013/C 147/15)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Società cooperativa Madonna dei Miracoli

Druga strona postępowania: Regione Abruzzo, Ministero delle Politiche Agricole e Forestali

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawdą jest, że Komisja Europejska cofnęła przyznanie dotacji wspólnotowej i jaka decyzja została podjęta?

Ewentualnie:

- 2) Jakie znaczenie prawne należy przypisać beczynności Komisji, w wyniku której nie wypłacono dotacji wspólnotowej?
- 3) Czy beczynność Komisji Europejskiej, która nie dokonała wypłaty dotacji wspólnotowej stoi na przeszkodzie zastosowaniu art. 42 lit. a) ustawy regionalnej nr 31/82 regionu Abruzji, na podstawie którego przyznano wnoszącej odwołanie dotację regionalną, pomocniczą w stosunku do dotacji wspólnotowej, a zatem czy beczynność ta stoi na przeszkodzie wypłacie dotacji wspólnotowej?

W każdym przypadku:

- 4) Jakie są obowiązki Włoch jako państwa członkowskiego w przypadku uporczywej beczynności Komisji Europejskiej?

Skarga wniesiona w dniu 21 lutego 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-85/13)

(2013/C 147/16)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Manhaeve, L. Cimaglia, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

Stwierdzenie, że Republika Włoska:

- nie przyjmując przepisów koniecznych do zapewnienia, aby aglomeracje Bareggio, Cassano d'Adda, Melegnano, Mortara, Olona Nord, Olona Sud, Robecco sul Naviglio, San Giuliano Milanese Est, San Giuliano Milanese Ovest, Seveso Sud, Trezzano sul Naviglio, Turbigo i Vigevano (Lombardia) o równoważnej liczbie mieszkańców większej niż 10 000 odprowadzające do wód określonych jako „obszary wrażliwe” w rozumieniu art. 5 ust. 1 dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych⁽¹⁾ były wyposażone w system zbierania ścieków komunalnych zgodnie z art. 3 tej dyrektywy;
- nie przyjmując przepisów koniecznych do zapewnienia, aby w aglomeracjach Pescasseroli (Abruzzo), Aviano Capoluogo, Cormons, Gradisca d'Isonzo, Grado, Pordenone/Porcja/Roveredo/Cordenons, Sacile (Friuli-Wenecja Julijska), Bareggio, Broni, Calco, Cassano d'Adda, Casteggio, Melegnano,

Mortara, Orzinuovi, Rozzano, San Giuliano Milanese Ovest, Seveso Sud, Somma Lombardo, Trezzano sul Naviglio, Turbigo, Valle San Martino, Vigevano, Vimercate (Lombardia), Pesaro, Urbino (Marchia), Alta Val Susa (Piemont), Nuoro (Sardynia), Castellammare del Golfo I, Cinisi, Terrasini (Sycylia), Courmayeur (Dolina Aosty) i Thiene (Veneto) o równoważnej liczbie mieszkańców większej niż 10 000 ścieki komunalne odprowadzane do systemów zbierania były poddawane przed odprowadzeniem wtórnemu lub innemu równie skutecznemu oczyszczaniu, zgodnie z art. 4 dyrektywy 91/271/EWG;

- nie przyjmując przepisów koniecznych do zapewnienia, aby w aglomeracjach Pescasseroli (Abruzzo), Aviano Capoluogo, Cividale del Friuli, Codroipo/Sedegliano/Flaibano, Cormons, Gradisca d'Isonzo, Grado, Latisana Capoluogo, Pordenone/Porcja/Roveredo/Cordenons, Sacile, San Vito al Tagliamento, Udine (Friuli-Wenecja Julijska), Frosinone (Lacjum), Francavilla Fontana, Monteiasi, Trinitapoli (Pulia), Dorgali, Nuoro, ZIR Villacidro (Sardynia) e Castellammare del Golfo I, Cinisi, Partinico, Terrasini e Trappeto (Sycylia) o równoważnej liczbie mieszkańców większej niż 10 000 odprowadzających do wód określonych jako „obszary wrażliwe” w rozumieniu dyrektywy 91/271/EWG ścieki komunalne odprowadzane do systemów zbierania były poddawane przed odprowadzeniem oczyszczaniu bardziej rygorystycznemu niż oczyszczanie wtórne lub inne, równie skuteczne, zgodnie z art. 5 tej samej dyrektywy;

- nie przyjmując przepisów koniecznych do tego, aby oczyszczalnie ścieków komunalnych budowane w celu spełnienia wymagań art. 4-7 dyrektywy 91/271/EWG były projektowane, budowane, eksploatowane i utrzymywane w sposób zapewniający wystarczającą wydajność w lokalnych normalnych warunkach klimatycznych i aby sezonowe zmiany ładunku były brane pod uwagę przy projektowaniu oczyszczalni w aglomeracjach Pescasseroli (Abruzzo), Aviano Capoluogo, Cividale del Friuli, Codroipo/Sedegliano/Flaibano, Cormons, Gradisca d'Isonzo, Grado, Latisana Capoluogo, Pordenone/Porcja/Roveredo/Cordenons, Sacile, San Vito al Tagliamento, Udine (Friuli-Wenecja Julijska), Frosinone (Lacjum), Bareggio, Broni, Calco, Cassano d'Adda, Casteggio, Melegnano, Mortara, Orzinuovi, Rozzano, San Giuliano Milanese Ovest, Seveso Sud, Somma Lombardo, Trezzano sul Naviglio, Turbigo, Valle San Martino, Vigevano, Vimercate (Lombardia), Pesaro, Urbino (Marchia), Alta Val Susa (Piemont), Francavilla Fontana, Monteiasi, Trinitapoli (Puglia), Dorgali, Nuoro, ZIR Villacidro (Sardynia), Castellammare del Golfo I, Cinisi, Partinico, Terrasini, Trappeto (Sycylia), Courmayeur (Dolina Aosty) i Thiene (Veneto);

uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 3 e)-o), art. 4 e)-o), art. 5 oraz art. 10 dyrektywy 91/271/EWG; oraz

obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.